

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

P8_TA(2016)0293

Izvješće o provedbi Direktive o energetskej učinkovitosti

Rezolucija Europskog parlamenta od 23. lipnja 2016. o izvješću o provedbi Direktive o energetskej učinkovitosti (2012/27/EU) (2015/2232(INI))

(2018/C 091/04)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 114. i 194.,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 25. veljače 2015. naslovljenu „Paket mjera za energetske uniju – Okvirna strategija za otpornu energetske uniju s naprednom klimatskom politikom” (COM(2015)0080),
- uzimajući u obzir Direktivu o energetskej učinkovitosti zgrada (2010/31/EU) ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 23. i 24. listopada 2014. o okviru klimatske i energetske politike do 2030.,
- uzimajući u obzir Sporazum iz Pariza iz prosinca 2015. koji je sklopljen na 21. Konferenciji stranaka (COP 21) Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama (UNFCCC),
- uzimajući u obzir treći energetske paket,
- uzimajući u obzir Direktivu 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetskej učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. prosinca 2015. o inicijativi „Ususret europskej energetskej uniji” ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir izvješće Komisije od 18. studenoga 2015. naslovljeno „Ocjena napretka država članica u postizanju nacionalnih ciljeva energetske učinkovitosti za 2020. i u provedbi Direktive o energetskej učinkovitosti 2012/27/EU kako se zahtijeva člankom 24. stavkom 3. Direktive o energetskej učinkovitosti 2012/27/EU” (COM(2015)0574),
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 8. ožujka 2011. naslovljenu „Plan za prijelaz na konkurentno gospodarstvo s niskom razinom emisija ugljika u 2050.” (COM(2011)0112),
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 15. prosinca 2011. naslovljenu „Energetske plan za 2050.” (COM(2011)0885),
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 5. veljače 2014. o okviru klimatske i energetske politike do 2030. ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 9. srpnja 2015. o učinkovitoj upotrebi resursa: prijelaz na cirkularnu ekonomiju ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 16. veljače 2016. naslovljenu „Strategija EU-a za grijanje i hlađenje” (COM(2016)0051),

⁽¹⁾ SL L 153, 18.6.2010., str. 13.

⁽²⁾ SL L 315, 14.11.2012., str. 1.

⁽³⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0444.

⁽⁴⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2014)0094.

⁽⁵⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0266.

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

- uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za industriju, istraživanje i energetiku i mišljenje Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane (A8-0199/2016),
- A. budući da su povećanje energetske učinkovitosti i štednja energije ključni faktori za zaštitu okoliša i klime, jačanje gospodarske konkurentnosti, otvaranje radnih mjesta, sigurnost opskrbe energijom te borbu protiv energetske siromaštva te da za EU-u imaju geopolitičku i demokratsku dimenziju; budući da je važna osnova za to Direktiva o energetske učinkovitosti; budući da se u prijedlogu Komisije za uspostavu energetske unije energetska učinkovitost smatra samostalnim izvorom energije;
- B. budući da prema prognozama, izrađenima na temelju pretpostavke da su svi relevantni zakoni u potpunosti provedeni do 2020., EU općenito dobro napreduje u pogledu ispunjavanja svojih klimatskih i energetskih ciljeva za 2020. (smanjenje emisija ugljičnog dioksida, povećanje udjela obnovljivih izvora energije, poboljšanje energetske učinkovitosti) i u tome bi trebao zadržati svoju vodeću ulogu u svijetu;
- C. budući da se najveće uštede očekuju u području međusektorskih odnosno transverzalnih politika (44 %), a potom kod zgrada (42 %), u industriji (8 %) i prometu (6 %);
- D. budući da postoji velika nesigurnost u pogledu pouzdanosti procjena uštede energije koje su dostavile države članice;
- E. budući da 40 % konačne potrošnje energije i 36 % emisija CO₂ otpada na zgrade; budući da, povrh toga, 50 % konačne potrošnje energije otpada na grijanje i hlađenje, a 80 % se koristi u zgradama u kojima se velik dio gubi; budući da je na nacionalnoj razini potrebno izraditi pokazatelje potražnje energije za grijanje i hlađenje zgrada; budući da se smanjenje emisija od 50 %, koje je potrebno za ograničenje globalnog povećanja temperature na ispod 2 °C, mora postići energetske učinkovitošću; budući da je smanjenje energetske potražnje zgrada najisplativiji način i za poboljšanje energetske sigurnosti i smanjenje emisija CO₂, što istodobno doprinosi ciljevima reindustrijalizacije EU-a;
- F. budući da se energetska učinkovitost treba smatrati samostalnim izvorom energije, koja predstavlja količinu uštede energije u negawattima (Nw), kako bez sumnje potvrđuje najnoviji razvoj događaja u svijetu i Europi;
- G. budući da je 61 % uvezenog plina namijenjeno za zgrade (od čega su 75 % stambene zgrade); budući da bi se prema istraživanjima ambicioznom politikom renoviranja zgrada diljem EU-a uvoz (za građevinski sektor) kratkoročno mogao na troškovno učinkovit način smanjiti za 60 % tijekom 15 godina, a dugoročno potpuno ukloniti (europske će zgrade 2040. potrošiti količinu plina jednaku europskoj proizvodnji plina 2011.);
- H. budući da je od temeljne važnosti da EU i njegove države članice prepoznaju važnost uključivanja građanskih inicijativa poput zadruga i projekata zajednice za energetske učinkovitosti; budući da je potrebo ukloniti gospodarske, regulatorne i administrativne prepreke kako bi se građanima omogućilo da aktivno sudjeluju u energetske sustavu;
- I. budući da je Direktiva o energetske učinkovitosti od ključne važnosti jer se u njoj priznaje važnost štednje energije kao ključnog faktora za ostvarenje ciljeva u razdoblju nakon održavanja konferencije COP 21 donoseći istodobno višestruke prednosti; budući da do otvaranja radnih mjesta dolazi ulaganjem u obnovu zgrada i drugim mjerama energetske učinkovitosti, napretkom u životnom standardu smanjenjem siromaštva u gorivu, mogućnostima za zapošljavanje u sektoru malih i srednjih poduzeća, većom vrijednosti nekretnina, povećanom produktivnošću, boljim zdravljem i sigurnošću te poboljšanjem kvalitete zraka, boljom poreznom osnovicom i većim BDP-om;

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

- J. budući da povećana energetska učinkovitost, posebno u građevinskom sektoru, donosi dodatne koristi daljnjom fleksibilnošću i smanjenjem općeg osnovnog opterećenja i vršnih razdoblja u sustavu;

Direktiva o energetske učinkovitosti: neodgovarajuće provedena, ali pruža okvir za ostvarivanje ušteda energije

1. naglašava da je energetska učinkovitost od presudne važnosti za postizanje naših klimatskih i energetskih ciljeva u skladu s ciljevima utvrđenim u Sporazumu iz Pariza koji je usvojen na konferenciji COP 21; naglašava da je energetska učinkovitost iznimno važna za smanjenje naše ovisnosti o uvozu, otvaranje radnih mjesta, smanjenje energetskog siromaštva, jačanje udobnosti i zdravlja te poticanje našeg gospodarstva; ističe da su Direktivom o energetske učinkovitosti potaknuti brojni pozitivni pomaci u državama članicama, ali da loša provedba koči ostvarenje njezina punog potencijala;
2. ističe da je energetska učinkovitost ključna za početak što skorijeg prelaska na održivije energetske sustave utemeljene na obnovljivim izvorima energije i udaljavanja od fosilnih goriva; zabrinut je zbog toga što bi niska cijena fosilnih goriva mogla kočiti dekarbonizaciju i politike energetske učinkovitosti;
3. poziva na izradu plana za postupno ukidanje subvencija za fosilna goriva te usmjeravanje financijskih sredstava u projekte energetske učinkovitosti kako bi se ostvarili ciljevi EU-a za dekarbonizaciju energetskog sektora do 2050. godine;
4. primjećuje da države članice dosad još nisu u potpunosti provele Direktivu o energetske učinkovitosti iz 2012. ni Direktivu o energetske učinkovitosti zgrada iz 2010.; podsjeća na to da je rok za prijenos Direktive o energetske učinkovitosti bio još 5. lipnja 2014.; smatra da je smanjenje troškova i potrošnje energije u interesu građana i poduzeća; naglašava važnost snažnog regulatornog okvira koji obuhvaća ciljeve i mjere za poticanje i omogućivanje ulaganja u energetske učinkovitost i nisku potrošnju energije kao i smanjenje troškova te kojim se podupire konkurentnost i održivost; dodaje da neke države članice ne iskoristavaju na odgovarajući način potporu EU-a dostupnu za poticanje energetske učinkovitosti stambenih zgrada; napominje da potpuna provedba mjera za energetske učinkovitost nudi znatan potencijal za otvaranje kvalitetnih radnih mjesta, uzimajući u obzir da je oko 900 000 radnih mjesta povezano s opskrbom energetski učinkovite robe i usluga (prema podacima za 2010.);
5. ponavlja da se energetska učinkovitost mora smatrati najodrživijim dijelom naše obveze da smanjimo svoju potrošnju energije, a ne izlikom za povećanje potrošnje;
6. slaže se s Komisijom da bi niže cijene goriva i izgledi gospodarskog rasta mogli dovesti u pitanje ispunjenje cilja od 20 %; poziva Komisiju i države članice da poboljšaju režim praćenja, provjera, kontrole i sukladnosti radi jamčenja odgovarajuće razine ambicioznosti;
7. priznaje da se od država članica očekuje da do 2020. ostvare samo 17,6 % uštede primarne energije te da je cilj od 20 % ugrožen osim ako se postojeće zakonodavstvo EU-a ne provede u potpunosti, ne ulože veći napor i ne uklone prepreke za ulaganja; no napominje da ocjene provedbe Direktive o energetske učinkovitosti u ovoj fazi mogu dati samo djelomičan uvid s obzirom to da je navedena Direktiva stupila na snagu relativno skoro te da je rok za prijenos istekao tek nedavno; potiče države članice da potpuno i brzo provedu Direktivu; poziva Komisiju da brzo djeluje i pravodobno upućuje zahtjeve, kad je to potrebno, za usklađivanje nacionalnih planova s ciljevima Direktive i da se posluži svim zakonitim sredstvima kako bi osigurala da države članice dostavljaju ažurirane i točne informacije;
8. podsjeća na svoju gore navedenu rezoluciju od 5. veljače 2014. i na svoje rezolucije od 26. studenoga 2014. ⁽¹⁾ i 14. listopada 2015. ⁽²⁾ u kojima se, među ostalim, za 2030. traži postizanje cilja energetske učinkovitosti od 40 %; smatra da će se obvezujućim općim ciljem zajedno s nacionalnim ciljevima za 2030. povećati neovisnost EU-a od uvoza energije, potaknuti inovacije i pomoći u osiguranju njegove tehnološke vodeće uloge u području energetske učinkovitosti; smatra i da su obvezujući zahtjevi od ključne važnosti za postizanje najveće moguće razine ambicija i uloženi napori u državama članicama te za omogućivanje dovoljne fleksibilnosti kako bi se na nacionalnoj razini mogla prilagoditi kombinacija sredstava i instrumenata;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2014)0063.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0359.

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

9. napominje da lokalne vlasti imaju ključnu ulogu u provedbi Direktive djelovanjem preko lokalnih akcijskih planova u ambicioznim mjerama uštede energije, na primjer u okviru Sporazuma gradonačelnika za klimu i energiju; smatra da podaci iz lokalnih akcijskih planova poput politika energetske učinkovitosti i mjera navedenih u više od 5000 akcijskih planova za održivu energiju u okviru Sporazuma gradonačelnika mogu učinkovito doprinijeti pri oblikovanju i povećanju razne ambicija nacionalnih ciljeva energetske učinkovitosti;

10. smatra da bi potencijal lokalne uštede energije trebalo puno više iskoristiti s obzirom na to da su lokalne i regionalne vlasti ključni pokretači u poticanju energetske učinkovitosti i općenito energetske tranzicije; poziva Komisiju da ojača rad gradskih mreža kao što su Sporazum gradonačelnika, inicijative pametni gradovi i pametne zajednice ili zajednice koje koriste samo obnovljive izvore energije, što omogućuje razmjenu znanja i najboljih praksi između gradova, lokalnih zajednica, regija i država članica u području planiranja energetske tranzicije odozdo prema gore, osmišljavanja i provedbe mjera energetske učinkovitosti i vlastite proizvodnje te pristupa financijskoj potpori;

11. žali zbog postavljanja vrlo neambicioznog cilja (najmanje 27 % za poboljšanje energetske učinkovitosti do 2030.) koji je 2014. usvojilo Europsko vijeće i koji se uglavnom opravdava iznimno nerealnom diskontnom stopom u prethodnoj procjeni učinka; podsjeća da je ta diskontna stopa (17,5 %) prekomjerno visoka; poziva Komisiju da provede sveobuhvatnu analizu troškova i koristi uzimajući u obzir višestruke koristi energetske učinkovitosti i prijeđe na socijalnu diskontnu stopu u skladu s vlastitim Smjernicama za bolju regulativu; traži od Komisije i država članica da u svjetlu Sporazuma iz Pariza o klimatskim promjenama preispitaju cilj energetske učinkovitosti od 27 % za 2030. radi postizanja cilja koji se odnosi na ograničavanje globalnog zatopljenja na znatno manje od 2 °C te da ulože dodatne napore kako bi se to povećanje ograničilo na 1,5 °C u skladu s ciljem energetske učinkovitosti koji je usvojio Parlament; traži od Komisije da za 2030. utvrdi obavezujući cilj energetske učinkovitosti od 40 % koji će odražavati razinu potencijala isplative energetske učinkovitosti;

12. ističe da bi se u EU-u trebala dodatno poticati dugoročna strategija za smanjenje potražnje energije;

13. naglašava da je u nekim slučajevima fleksibilnost Direktive državama članicama omogućila da poduzmu mjere energetske učinkovitosti te smatra da je ta fleksibilnost u pogledu alternativnih mjera od ključne važnosti kako bi države članice ubuduće provele programe i projekte energetske učinkovitosti; traži da se rupe u postojećoj Direktivi, zbog kojih je došlo do nezadovoljavajućih rezultata u provedbi Direktive, a posebno u članku 7., moraju ukloniti uz zadržavanje odgovarajuće fleksibilnosti koju države članice imaju u odabiru mjera; napominje da je u studiji EPRS-a o provedbi članka 7. ⁽¹⁾, koja se temelji na podacima dobivenim od država članica, donesen zaključak da su mjere poput onih kojima se državama članicama omogućuje postupno uvođenje cilja, rano djelovanje ili izuzeće prometa i sektora ETS-a iz izračuna njihovih ciljeva, u gotovo svim slučajevima dovele do postizanja samo polovine iznosa (0,75 %) u okviru cilja godišnje opće uštede energije; napominje da su autori izjavili da analiza može biti onoliko dobra koliko i dostavljeni podaci; ustaje u tome da se alternativne mjere iz članka 7. stavka 9. moraju bolje definirati i da bi trebale biti lako mjerljive;

14. napominje da postupno uvođenje i rano djelovanje u skladu s člankom 7. stavkom 2. više ne važe; podsjeća da se očekuje da će se na temelju članka 7. postići više od polovine od 20 % ciljeva utvrđenih u Direktivi;

15. ističe da je glavna slabost postojeće Direktive ta što većina mjera prestaje vrijediti 2020. osim ako se ona ne izmijeni na odgovarajući način, što među ostalim znači da bi njezine glavne odredbe, a posebno članak 7., trebalo produžiti do 2030., ali i nakon toga, te da se ocjena Direktive treba provesti upravo u tom kontekstu s obavezom uspostavljanja ciljeva koje treba utvrditi u odnosu na razvoj (postignuti rezultati, tehnološke i tržišne inovacije itd.); očekuje da će se time prednost dati dugoročnim mjerama; nadalje, napominje da je potrebno uvesti reviziju na sredini razdoblja kako bi se zajamčilo da se ciljevi postignu do 2030.;

⁽¹⁾ Vidi: Tina Fawcett i Jan Rosenow: „Planovi i postignuća država članica u pogledu provedbe članka 7. Direktive o energetske učinkovitosti”, studija EPRS-a.

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

16. naglašava da bi se većom usklađenošću metoda izračuna dodatnosti (sposobnost promicanja tehnologija čiji su rezultati bolji od tržišnog prosjeka) i materijalnosti (promicanje mjera koje inače ne bi bile poduzete) kao i postupaka mjerenja i provjere ušteda energije moglo doprinijeti efikasnijoj provedbi članka 7.;
17. predlaže da se naziv članka 7. promijeni u „programe potpore za uštedu energije” kako bi se naglasila potreba da države članice pomažu potrošačima, uključujući mala i srednja poduzeća, da uštede energiju, smanje svoje energetske troškove i uvedu mjere koje omogućavaju postizanje tih ušteda sustavima obveza energetske učinkovitosti i alternativnim mjerama;
18. predlaže da se člankom 7., a posebno sustavima obveza energetske učinkovitosti prednost da mjerama u građevinskom sektoru, posebice poticanjem provedbe dugoročnih nacionalnih strategija uvrštenih u članak 4., koje bi trebale biti osmišljene tako da oslobode puni potencijal za ulaganja u energetske obnovu zgrada;
19. naglašava da među izazovima i glavnim preprekama za provedbu članka 7. važnu ulogu ima nedostatak znanja i sposobnosti uključenih strana kao i slaba osviještenost krajnjih potrošača o obveznim sustavima učinkovitosti ili alternativnim mjerama te ograničeno razdoblje (2014. – 2020.) u kojem je sve to potrebno ostvariti; stoga poziva EU da više ulaže u provedbu informativnih i popratnih aktivnosti u pojedinačnim državama članicama;
20. naglašava da nepostojanje pokazatelja energetske učinkovitosti poput potrošnje po jedinici BDP-a sprečava države članice u poticanju građana i poduzeća na postizanje političkog cilja klimatske i energetske učinkovitosti;
21. ističe činjenicu da su odredbu iz članka 7. prema kojoj države članice mogu tražiti da se dio mjera energetske učinkovitosti provede kao prioritet u kućanstvima pogođenim energetskim siromaštvom ili socijalnim stanovima dosad iskoristile samo dvije države članice; poziva na jačanje te odredbe;
22. smatra da se prioritet mora dati mjerama energetske učinkovitosti za ugrožena i energetski siromašna kućanstva posebno kako bi se zajamčilo da se energetski troškovi tih kućanstava mogu smanjiti na održivoj osnovi;
23. preporučuje da se države članice u nacionalnim planovima energetske učinkovitosti, kako se iziskuje u članku 24. aktualne Direktive, obvežu na utvrđivanje ciljeva kako bi se mjere energetske učinkovitosti iskoristile za smanjenje rizika od energetskog siromaštva i da izvijeste o načinu na koji su postigle te ciljeve;
24. smatra da se pri provedbi mjera energetski učinkovite obnove postojećih zgrada prednost mora dati zgradama koje imaju lošu energetske bilancu; poziva Komisiju da u kontekstu revizije Direktive o energetske učinkovitosti predloži cilj za poboljšanje energetske učinkovitosti fonda stambenih zgrada usporedno s budućim standardima za minimalnu učinkovitost stambenih prostora koji se iznajmljuju;
25. napominje da je 16 država članica odlučilo uspostaviti sustav obveza energetske učinkovitosti (članak 7. stavak 1.) te da su 24 države članice iskoristile mogućnost provedbe alternativnih mjera u različitom opsegu, a 18 država članica prednost je dalo alternativnim mjerama za ostvarenje stope obnove zgrada (članak 5.); kritizira činjenicu da sedam država članica još uvijek nije uvelo energetske preglede (članak 8.);
26. naglašava da je za neke ključne elemente Direktive o energetske učinkovitosti potrebno više vremena (na primjer za pametna brojila, planove kogeneracije i obnove) te da je stabilni okvir za energetske učinkovitost u razdoblju nakon 2020. od ključne važnosti kako bi se ulagačima, javnim vlastima i poduzećima ulilo neophodno povjerenje i regulatorna stabilnost da bi oni mogli pokrenuti projekte i inovacije s obzirom na to da imaju veliki potencijal za smanjenje potrošnje energije, a time i troškova za potrošače; napominje da su javna potražnja i tržište ključni pokretači tih projekata;
27. potvrđuje da su nedovoljni cjenovni signali glavni razlog koji bi mogao u pitanje dovesti odgovor na potražnju; poziva države članice da se uhvate u koštac s tom preprekom i promiču pametno mjerenje i transparentan obračun troškova, čime bi se potaknulo odgovornije ponašanje potrošača u pogledu potrošnje energije i ulaganja u energetske učinkovitost;

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

28. pozdravlja nova inovativna i pametna rješenja za uspostavu ravnoteže između opskrbe i potražnje za energijom, bolje iskorištavanje obnovljive energije te smanjenje energetske potrošnje u vršnim razdobljima; traži financiranje istraživanja i razvoja tih novih rješenja, posebno u sektoru malih i srednjih poduzeća;

29. naglašava da potrošači, građani i operateri distribucijskih sustava imaju ključnu ulogu u sve više decentraliziranom krajoliku te da je njihovo sudjelovanje bitno za postizanje ciljeva energetske učinkovitosti; stoga naglašava da je potrebno poduzeti više mjera za jačanje njihove uloge, među ostalim, olakšavanjem odgovora na potražnju, skladištenjem u malom opsegu, preuređenjem zgrada te programima centraliziranog grijanja i hlađenja i na individualnoj osnovi i u kontekstu suradnje;

30. ističe da se Direktivom o energetske učinkovitosti podupire energetska učinkovitost, ali se obuhvaćaju i elementi obvezne godišnje uštede energije (članak 7.); naglašava važnost cilja energetske učinkovitosti do 2030. u skladu s klimatskim ciljevima dogovorenima na konferenciji COP 21 kako bi se postigli naši klimatski ciljevi i smanjila naša ovisnost o trećim zemljama; napominje da na zgrade otpada 40 % potrošnje energije u EU-u i da se od toga 50 % koristi za grijanje i hlađenje; naglašava da je poboljšana energetska učinkovitost zgrada stoga iznimno važna za smanjenje emisija CO₂, poboljšanje energetske sigurnosti, smanjenje energetskog siromaštva i poticanje našeg gospodarstva; potiče države članice da uz pomoć sredstava EU-a pokrenu opsežna ulaganja kako bi povećale energetske učinkovitost jer to ne vodi samo do manjeg iznosa računa za energiju nego bi se na taj način mogla otvoriti brojna radna mjesta i moglo bi se doprinijeti postizanju ciljeva reindustrijalizacije;

31. ističe da je 85 % energetske potrošnje u zgradi potrebno za grijanje prostora i zagrijavanje vode te da je stoga potrebno ubrzati modernizaciju starih i neučinkovitih sustava grijanja kako bi se uz pomoć dostupnih tehnologija, u koje su ubrajaju sustavi grijanja koji koriste energente iz obnovljivih izvora, postiglo povećanje energetske učinkovitosti od najmanje 20 %;

Konkurentski propisi koče uspjeh u području zaštite okoliša, stvaraju birokraciju i dižu cijenu energije

32. napominje da su obveze izvješćivanja u području energije nužne kao dio okvira kako bi se mogao ocijeniti napredak i provesti postojeće zakonodavstvo u području energetske učinkovitosti; žali, međutim, zbog prekomjernih obveza izvješćivanja u području energije koje su nametnute poduzećima, proizvođačima energije, potrošačima i javnim tijelima, među ostalim zbog prekomjernog donošenja propisa u državama članicama, i kojima se ograničava potencijal za rast i inovacije; naglašava da bi obveze izvješćivanja kad god je to moguće trebalo pojednostaviti kako bi se smanjila administrativna opterećenja i troškovi; kritizira činjenicu da podaci dobiveni izvješćivanjem često nisu usporedivi među državama članicama EU-a zbog različite raščlambe, metodologije i standarda; poziva Komisiju da, među ostalim uz pomoć digitalnih rješenja, smanji administrativno opterećenje povezano s obvezama izvješćivanja i da pruži više smjernica za usporedivost podataka u cilju bolje evaluacije podataka; poziva na usklađivanje predviđanja za potražnju energije s mogućnostima troškovno učinkovitih ušteda u ključnim sektorima i vjeruje da će se smanjenjem birokracije ubrzati provedba mjera energetske učinkovitosti; napominje da primjena načela „energetska učinkovitost na prvom mjestu” iziskuje preispitivanje planiranja i izvješćivanja u području energije te veću usklađenost politika kako bi se mogle međusobno nadopunjavati, uz razumijevanje da je ušteda energije prvi i najsigurniji izvor energije za Europu; napominje da energetska učinkovitost može biti najbolje ulaganje u „izvor” energije jer povećava cjenovnu pristupačnost energije, smanjuje potrebu za dodatnom i skupom infrastrukturu u području potrošnje te doprinosi borbi protiv klimatskih promjena;

33. ističe da su pravila izračuna energetske ušteda i tumačenja prihvatljivih mjera koja su iznesena u prilogu Direktivi previše složena te ih je stoga nemoguće točno slijediti; poziva Komisiju da se pobrine za to da se pri reviziji Direktive o energetske učinkovitosti uvede radikalno jednostavnija metoda izračuna energetske učinkovitosti i da razmotri mogućnost prijedloga novih delegiranih akata kojima bi se pojednostavile metode izračuna sadržane u aktualnoj Direktivi;

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

34. poziva Komisiju da preispita koeficijent konverzije za električnu energiju iz priloga IV. Direktivi kako bi se bolje odrazila aktualna tranzicija u proizvodnji električne energije;

35. napominje da sustav trgovanja emisijskim jedinicama (ETS) ne može riješiti sve rizike povezane s ulaganjima u područje ušteda energije jer je njime obuhvaćeno samo 45 % emisija stakleničkih plinova u EU-u; napominje da je Direktiva o energetske učinkovitosti povezana s ostalim zakonodavstvom EU-a u području energije i da ima određeni učinak na ugljični otisak i sustav ETS-a (cijene certifikata); poziva Komisiju da ispita tu međusobnu povezanost i zajamči komplementarnost; napominje da su niske cijene emisijskih jedinica u ETS-u kao rezultat tog učinka jedan od čimbenika koji umanjuju poticaj za ulaganje industrije u uštedu energije;

36. naglašava važnost ispravne provedbe rezerve za stabilnost tržišta, kojom bi se moglo doprinijeti energetske učinkovitosti jačanjem dosljednosti između ETS-a EU-a i politika u području energije s niskim razinama emisija ugljika;

37. sa zadovoljstvom iščekuje budući fond za modernizaciju, čiji će cilj biti modernizacija energetskih sustava i poboljšanje energetske učinkovitosti u državama članicama EU-a s nižim prihodima, te poziva Komisiju da predloži primjerenu upravljačku strukturu, uključujući detalje o ulozi država članica korisnica, EIB-a i drugih institucija;

38. naglašava da se zbog neusklađenosti raznih elemenata nacionalnog zakonodavstva mogu onemogućiti djelotvorna rješenja u pogledu energetske učinkovitosti koja ostvaruju najbolje moguće rezultate u smislu troškovne učinkovitosti te se poništava učinak nižih cijena postignut uštedom energije; poziva države članice i Komisiju da izrade mjere za koordinaciju kako bi se potencijal energetske učinkovitosti u potpunosti ostvario, što bi dovelo do veće dosljednosti među državama članicama ne ograničavajući pritom njihovu sposobnost da prilagode politiku svojem lokalnom tržištu energije i cijenama, raspoloživim tehnologijama i rješenjima te nacionalnoj strukturi izvora energije; poziva na to da se u okviru ETS-a više vodi računa o nacionalnim mjerama koje utječu na broj emisijskih jedinica i njihovu cijenu;

39. naglašava potrebu za poboljšanjem energetske učinkovitosti javnog sektora i poziva na bolju integraciju inicijativa za uštedu energije u postupke javne nabave;

40. primjećuje da neki koji rade u javnoj nabavi ne razumiju u potpunosti zahtjeve energetske učinkovitosti u javnoj nabavi; poziva Komisiju da pruži bolje smjernice kako bi se olakšalo usklađivanje s člankom 6. Direktive i bolja integracija u šira pravila EU-a o javnoj nabavi;

41. traži od Komisije da uključi lokalne i regionalne institucije u cilju promicanja energetske učinkovitosti na regionalnoj i lokalnoj razini te među građanima;

42. napominje da se, iako su europske maloprodajne cijene električne energije za male i srednje industrijske i poslovne potrošače i privatne potrošače razmjerno visoke u mnogim državama članicama, ulaganjem u energetske učinkovitost može potaknuti konkurentnost europskih poduzeća i smanjiti troškove energije za privatne potrošače; ističe, međutim, da u prosjeku jednu trećinu računa za električnu energiju u EU-u čine neizravni, od države nametnuti porezi i pristojbe za kućanstva, zbog kojih, kada ih se uvrsti kao fiksne elemente računa, potrošači teže mogu osjetiti korist od energetskih ušteda, i koji doprinose energetske siromaštvu; napominje da su pristojbe za financiranje europskih politika u području klime i energetike najmanji dio računa; naglašava da visoke cijene energije u EU-u dovode do razlike u cijenama energije između država članica EU-a i naših glavnih konkurenata u velikim dijelovima svijeta, što onemogućuje konkurentnost energetski intenzivnih europskih industrija; napominje da povećanje ulaganja u energetske učinkovitost dovodi do više inovacija, što stavlja industriju EU-a na vodeći položaj u svijetu;

43. napominje da energetska učinkovitost može biti najbolje ulaganje u „izvor” energije jer povećava cjenovnu pristupačnost energije, smanjuje potrebu za dodatnom i skupom infrastrukturom te doprinosi borbi protiv klimatskih promjena;

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

44. napominje da se primjenom načela „energetska učinkovitost na prvom mjestu” omogućuje troškovno učinkovito povećanje udjela obnovljivih izvora u strukturi izvora energije; naglašava da bi obveze uštede trebale biti usklađene s razvojem održivih obnovljivih izvora energije i da bi trebalo ojačati sinergije u cilju učinkovitog prijelaza na dekarboniziran, otporan i pametan energetska sustav; smatra da unaprijeđena međuregionalna distribucija, sustavi skladištenja i upravljanje potrošnjom pružaju dobre prilike za daljnje širenje optimalnih lokacija za iskorištavanje energije vjetra, vode i sunca u cilju opskrbe cijele Europe; uvjeren je da će se time smanjiti cijene energije;

45. naglašava da je energetska učinkovitost troškovno najučinkovitija mjera za ispunjenje obveza EU-a u pogledu smanjenja emisija CO₂;

Energetsko zakonodavstvo treba biti usklađeno

46. poziva Komisiju da poštuje načelo bolje regulative, da razmisli o boljim načinima usklađivanja propisa EU-a u području energije i klimatskih promjena u cilju veće učinkovitosti i djelotvornosti zakonodavstva i da predloži mjere za poboljšanje aktualnih propisa; također poziva Komisiju da ojača metodologiju za sveobuhvatno dugoročno ocjenjivanje inicijativa u području energetske učinkovitosti, uključujući sve glavne vanjske učinke; poziva na zauzimanje društvene perspektive pri modeliranju i procjeni ukupnih troškova i koristi različitih razina ambicije u pogledu energetske učinkovitosti i na tretiranje energetske učinkovitosti kao pravog izvora energije;

47. poziva Komisiju da energetska učinkovitost smatra infrastrukturnim prioritetom s obzirom na to da odgovara definiciji infrastrukture koju koriste MMF i druge ekonomske institucije ⁽¹⁾ te da pri budućim odlukama o ulaganjima u europsku energetska infrastrukturu energetska učinkovitost bude ključni element i prioritet;

48. napominje da se energetska učinkovitost može doprinijeti povećanju otpornosti energetskog sustava, a time i prijelazu na održivo i sigurno stanje;

49. ističe da će se funkcionalnim unutarnjim energetska tržištem, među ostalim i za usluge energetske učinkovitosti, optimizirati troškovi energetskih sustava, od čega će imati koristi svi potrošači i što će znatno poboljšati energetska učinkovitost i konkurentnost diljem Europe; stoga poziva države članice da u potpunosti provedu treći energetska paket kako bi se zajamčila potpuno funkcionalna, konkurentna i međusobno povezana energetska tržišta;

50. primjećuje da energetska intenzivne industrije u tom pogledu također moraju dati svoj doprinos te da su u tom smislu vrlo važni jednaki uvjeti tržišnog natjecanja unutar EU-a;

51. naglašava da je energetska učinkovitost dio glavnih ciljeva EU-a i da bi stoga trebalo poticati europske zemlje na sprečavanje rasipanja energije prouzročenog potrošnjom u industriji, prijevozu i građevinarstvu, tj. sektorima koji su odgovorni za najveći dio potrošnje;

52. pozdravlja pozitivan učinak certifikacijskih sustava ili obveza uštede (članak 7.) u mnogim državama članicama; smatra da je mogućnost odabira alternativnih mjera jednake razine ambicije važan čimbenik za njihovo prihvaćanje; napominje da je važno zajamčiti da potvrđene uštede odgovaraju stvarnim uštedama energije, a ne da je riječ samo o uštedama na papiru; naglašava ulogu komunalnih energetskih poduzeća u aktivnoj izradi mjera energetske učinkovitosti; traži da se izračun certifikacijskih sustava i mjera uštede energije ne oteža; poziva Komisiju da ocijeni je li moguće uzeti u obzir uštedu primarne energije zahvaljujući kogeneracijskim postrojenjima (kombinirana proizvodnja toplinske i električne energije);

53. skreće pozornost na izvješće koje je za Parlament sastavila Služba za istraživanja i prema kojem se većina uspostavljenih sustava obveze energetske učinkovitosti pokazala važnom za poboljšanje energetske učinkovitosti na nacionalnoj razini te je zahvaljujući njima velik broj kućanstava i organizacija ostvario troškovno učinkovite uštede; također naglašava zaključak iznesen u izvješću prema kojem su sustavi obveze energetske učinkovitosti troškovno vrlo učinkoviti i prema kojem zahvaljujući dobro osmišljenim i provedenim sustavima obveze energetske učinkovitosti države mogu ostvariti i do 100 % ušteda iz članka 7.; stoga predlaže da Komisija sastavi popis primjera dobre i loše prakse te da izradi skup kriterija kojima će se zajamčiti dobro osmišljeni i djelotvorni sustavi obveze energetske učinkovitosti;

⁽¹⁾ „Energy efficiency as infrastructure: leaping the investment gap” (Energetska učinkovitost kao infrastruktura: premošćivanje investicijskog jaza) – izvješće savjetništva E3G, 3. ožujka 2016.

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

54. traži da se poduzmu mjere kako bi se zajamčio vjerodostojan izračun ušteda i učinkovitosti, bez nepotrebne birokracije; smatra da bi Direktiva o energetske učinkovitosti mogla s tim u vezi poslužiti i kao okvirni zakonodavni akt; smatra da bi se konkretne mjere i kriteriji učinkovitosti mogli integrirati u postojeće direktive (npr. Direktiva o energetske učinkovitosti zgrada) ili u obvezu skupnog označavanja (označavanje energetske učinkovitosti, ekološki dizajn, kružno gospodarstvo, oznaka CE);

55. smatra da se ciljevi EU-a u području zaštite klime i učinkovitosti moraju međusobno nadopunjavati i da su obvezujući zahtjevi u pogledu energetske učinkovitosti od ključne važnosti za postizanje najveće moguće razine ambicije i uloženi napori u državama članicama, pri čemu je također potrebno omogućiti dovoljno fleksibilnosti kako bi se kombinacija sredstava i instrumenata mogla prilagoditi na nacionalnoj razini;

56. traži da revidirana Direktiva o energetske učinkovitosti bude usklađena s ciljevima EU-a u području zaštite klime i s ciljem iz sporazuma s konferencije COP 21; naglašava da se pri reviziji Direktive moraju nastaviti i poboljšati postojeće mjere te ukloniti proturječnosti i nedorečenosti kako bi se dugoročno osigurala regulatorna predvidljivost i omogućilo povjerenje ulagača;

Veća energetska učinkovitost – više radnih mjesta i rasta

57. žali zbog neuspješnih projekata energetske učinkovitosti koji su financirani sredstvima iz strukturnih fondova EU-a (2007. – 2013.), na račun kojih su upućene kritike u izvješću Revizorskog suda; poziva Komisiju da što prije provede odgovarajuća poboljšanja uz poseban naglasak na obrazloženju, praćenju i skraćivanju razdoblja otplate za financirane projekte; traži da se izrade bolje smjernice i da Komisija provodi intenzivnije praćenje kako bi se strukturni fondovi i EFSU zajedno s privatnim ulaganjima bolje iskoristili za održive projekte energetske učinkovitosti; smatra da bi financiranje projekata energetske učinkovitosti iz strukturnih fondova i EFSU-a trebalo biti usmjereno na one potrošače koji su osjetljiviji na troškove energije, npr. industrija u opasnosti od izmještanja emisija ugljika, MSP-ovi te kućanstva u opasnosti od energetske siromaštva; smatra da je razrada financijskih instrumenata, sredstava i inovativnih modela za mobilizaciju javnih sredstava i iskorištavanje efekta poluge privatnih financija na lokalnoj, nacionalnoj, regionalnoj i europskoj razini u cilju podupiranja ulaganja u ključne sektore energetske učinkovitosti kao što je obnova zgrada apsolutni prioritet i da pritom treba posebno voditi računa o ugroženim skupinama i uzeti u obzir posebnosti dugoročnih ulaganja;

58. poziva države članice da promiču ulaganja u sektor građevinarstva te da ulažu veće napore u poticanje temeljite obnove loše izoliranih zgrada u EU-u;

59. ističe da bi, ako države članice uspostave sustav za energetske učinkovitost koji se financira iz pristojbi, trebalo utvrditi minimalni prag namijenjen za kućanstva pogođena energetske siromaštvom; također ističe da bi države članice trebale pokazati kako takav sustav za energetske učinkovitost koji se financira iz pristojbi doprinosi poboljšanju najlošijih primjera iz postojećeg fonda stambenih zgrada;

60. ističe važnost europskih financijskih instrumenata u obliku zajmova, jamstava i vlasničkog kapitala za iskorištavanje privatnih financijskih sredstava za projekte energetske učinkovitosti; međutim, ističe da je projekte u socijalnoj domeni potrebno financirati davanjem bespovratnih sredstava;

61. naglašava da bi si EU trebao postaviti ambiciozni cilj uštede energije i poticati inovacije u pogledu ulaganja u energetske učinkovitost s obzirom na to da su takva ulaganja isplativa te ih je prilično brzo moguće vratiti;

62. poziva države članice da predvide značajan minimalni postotak mjera u sustavima obveza energetske učinkovitosti koji će biti usmjeren na potrošače s niskim prihodima;

63. napominje da su projekti energetske učinkovitosti često malih razmjera i moraju se uključiti u veće portfelje; u tu svrhu poziva Komisiju, EIB i države članice da pruže više tehničke pomoći i pomoći u razvoju projekata kako bi se potaknula ulaganja;

64. smatra da je potrebna dugoročna strategija energetske učinkovitosti zgrada i dodatno poticanje energetski učinkovite obnove zgrada kako doseg građevinskog sektora ne bi ostao na jednostavnim i jeftinim mjerama;

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

65. poziva države članice da se bolje usklade i razmjenjuju ideje i primjere najbolje prakse u vezi s obvezama uštede te planovima izgradnje i obnove (članci 4., 5., 6. i 7.) u cilju brže primjene postojećih i novih instrumenata (porezne olakšice, programi potpore, modeli ugovora i ulaganja u socijalno stanovanje); smatra da bi područje primjene članka 5. trebalo proširiti na sva javna tijela ondje gdje je to moguće; traži smjernice Komisije za buduće nacionalne planove kako bi se zajamčila transparentnost i usporedivost; pozdravlja tehničku podršku Komisije za provedbu Direktive o energetske učinkovitosti; traži da se uvedu obvezni obrasci za nacionalne planove kako bi se zajamčila transparentnost i usporedivost; poziva države članice da razmotre mogućnost inovativnih programa potpore temeljenih na tržištu;

66. primjećuje da je najmanje napretka ostvareno u stambenom sektoru i stoga poziva države članice da iskoriste poduzeća koja pružaju energetske usluge i ugovore o energetskom učinku, da uspostave porezne sustave i provedu kreditne programe kako bi se povećala niska stopa obnove postojećih zgrada u Europi, te da nagrade mjere energetske učinkovitosti kao što je upotreba energetski učinkovitog grijanja i hlađenja;

67. poziva Komisiju da potakne države članice da uspostave i unaprijede sustave za praćenje i mjerenje energetske učinkovitosti u zgradama i za upravljanje njome kako bi se ostvario znatan napredak u pogledu energetske učinkovitosti zgrada u EU-u;

68. poziva države članice da u planovima za obnovu iz članka 4. ukratko izlože način na koji će u sljedećoj verziji planova (predviđenoj za travanj 2017.) provesti energetske obnovu fonda zgrada i da kao rezultat toga ostvare zajednički cilj EU-a za fond zgrada gotovo nulte energije do 2050.;

69. vjeruje da će se širenjem uloge javnih zgrada kao uzora na sve razine javne uprave, a ne samo na zgrade središnje vlasti, doprinijeti iskorištavanju punog potencijala troškovne učinkovitosti zgrada, s obzirom na to da je riječ o sektoru s dokazano najvećim potencijalom, ne samo za energetske uštede, već i za druge vrste općenitijih prednosti, uključujući veću udobnost i blagostanje; u tom pogledu smatra da bi države članice trebale biti obvezne uspostaviti unutarnji mehanizam za podjelu napora uložених u postizanje cilja obnove od 3 % među raznim razinama javne uprave te da bi se trebala zadržati fleksibilnost u smislu mogućnosti odabira drugih mjera, čiji bi se učinak trebao kvantificirati, kao alternativan pristup stavcima 1. i 2.;

70. poziva Komisiju da potakne države članice na ulaganje više napora u obnovu nestambenih zgrada, s obzirom na njihov snažan potencijal za kratkoročnu isplativost;

71. predlaže da naslov članka 4. Direktive glasi „Dugoročne strategije za temeljitu obnovu nacionalnog fonda zgrada, uključujući strategije za mobilizaciju ulaganja“;

72. poziva na izdvajanje potrebnih sredstava za osposobljavanje odgovornih za ugrađivanje opreme kako bi se zajamčila visoka razina kvalitete pri obnovi;

73. poziva na strateški pristup Komisije kako bi se povećala osviještenost o novim tehničkim dostignućima (u područjima kao što su rashladna sredstva, osvjetljenje, izolacija, termostati, mjerenje, stakla i mnogim drugima);

74. poziva Komisiju i države članice da članak 4. Direktive postave kao prioritet u pogledu pripreme druge verzije strategija, koje treba predstaviti 2017. i koje bi se trebale temeljiti na primjerenoj suradnji s dionicima, pratiti obvezne obrasce i obuhvaćati prijelazne petogodišnje ciljeve i planove provedbe, kako bi se do 2050. na razini EU-a postigao cilj fonda zgrada gotovo nulte energije, među ostalim i jer će to biti potrebno za ispunjenje ciljeva Pariškog sporazuma s konferencije COP 21;

75. smatra da su energetske preglede poduzeća provjereno sredstvo povećanja energetske učinkovitosti i ističe njihove prednosti za konkurentnost; traži jedinstvenu definiciju i provedbu kriterija iz članka 8. Direktive (za definiciju MSP-ova; za preglede; nema dvostrukog certificiranja ako je riječ o poduzećima koja posluju prekogranično) te jedinstven pristup minimalnom pragu iz članka 8. stavka 4.; traži da se područje primjene tog članka proširi na sva poduzeća s visokom potrošnjom energije; poziva na provedbu evaluacije u cilju povećanja učinkovitosti sustava energetskog pregleda; traži da provedba preporuka o troškovno učinkovitim energetskim pregledima bude obvezna uz planirano održavanje u skladu s ciljevima poduzeća;

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

76. predlaže da se revidira definicija MSP-ova koja se primjenjuje u Direktivi (članak 2. stavak 26.) tako da njome budu obuhvaćeni samo broj zaposlenih i godišnji promet kako bi se poduzeća čijih je 25 % ili više pod kontrolom javnih tijela i dalje mogla smatrati MSP-ovima.

77. pozdravlja činjenicu da Komisija radi na smjernicama za provedbu članaka 9. – 11. Direktive o energetske učinkovitosti kako bi pomogla potrošačima da imaju veću kontrolu nad svojom potrošnjom energije; smatra da su tehnička izvedivost i postavljanje pametnih brojlara, uzimajući u obzir troškovnu učinkovitost i transparentnost troškova, važni čimbenici za uštedu energije; smatra da bi radi dosljednosti sve postojeće odredbe koje se odnose na mjerenje i obračun potrošnje trebalo objediniti na jednom mjestu;

78. ističe da su računi za energiju koje dobivaju potrošači još uvijek nejasni i neprecizni; preporučuje da se transparentnost i jasnoća računa poboljšaju uvođenjem vrhovnih načela za račune na razini EU-a kako bi potrošačima bile dostupne ključne informacije u usporedivom obliku, čime bi im se pomoglo da prilagode svoje obrasce potrošnje; ističe da postoje velike razlike u sklonostima potrošača i u instrumentima koji su im na raspolaganju te da stoga o pristupu informacijama treba odlučiti na temelju istraživanja među potrošačima na nacionalnoj razini;

79. smatra da su pristup neovisnim i pouzdanim informacijama te savjetima o primjerenim mjerama energetske učinkovitosti i financijskim programima od ključne važnosti, posebno za kućanstva, ali i za regionalna i lokalna tijela, kako bi im se omogućilo da donose utemeljene i energetske osviještene odluke te da bolje upravljaju svojom potrošnjom energije, među ostalim uz pomoć pametnih brojlara i pojedinačnim mjerenjem potrošnje za grijanje i hlađenje;

80. poziva na uspostavu strogih standarda za jamstvo kvalitete, nacionalnih programa osposobljavanja i jedinstvenih, pojednostavljenih nacionalnih certifikacijskih sustava za pružatelje usluga energetske učinkovitosti uz koje bi postojali udruženi i lako dostupni okviri za savjete i žalbe; ističe da se to predlaže kako bi se uklonile neke nefinancijske prepreke korištenju proizvoda i usluga povezanih s energetskom učinkovitošću, npr. tako što bi se omogućilo prepoznavanje pouzdanih trgovaca;

81. očekuje daljnja ulaganja u uštedu energije kao posljedicu pridržavanja propisa o visokoučinkovitoj kogeneraciji iz članka 14.;

82. ističe da bi, ako države članice uspostave sustav za energetske učinkovitosti koji se financira iz pristojbi (članak 20.), prioritet trebala biti kućanstva pogođena energetskim siromaštvom; inzistira na tome da se revidiranom Direktivom o energetske učinkovitosti državama članicama pruži dugoročno stabilno političko okruženje kako bi se zajamčilo održivo povećanje ulaganja u energetske učinkovitosti, posebno na lokalnoj razini; zahtijeva da EU i EIB pojačaju svoje napore za izgradnju kapaciteta i tehničku pomoć kako bi razvili unovčive projekte energetske učinkovitosti kojima će privući privatna ulaganja s tržišta; traži da se u programima financiranja EU-a (npr. strukturni fondovi, Junckerov plan, ELENA-EIB) poveća udio sredstava koja se izdvajaju za izgradnju kapaciteta i tehničku pomoć u području energetske učinkovitosti;

83. žali zbog niske razine javnih i privatnih ulaganja u pametne elektroenergetske mreže; poziva Komisiju da ojača provedbu članka 15. Direktive u cilju promicanja razvoja tih mreža;

84. poziva na uvođenje obveze provedbe nacionalnih procjena troškova i koristi za programe energetske učinkovitosti koji se provode kroz lokalna tijela ili u suradnji s njima, i traži da se s tim pristupom nastavi u slučajevima kada njegov rezultat budu učinkovitost i uštede troškova za potrošače;

85. izražava zabrinutost zbog sve većeg onečišćenja uzrokovanog određenim sustavima za grijanje u kućanstvima koji kao gorivo koriste krutu biomasu i koji proizvode velike količine fine prašine, dušikovih oksida, ugljikovog monoksida i dioksina koji iznimno negativno djeluju na kvalitetu zraka te su stoga štetni za ljudsko zdravlje; u skladu s time poziva države članice da primjenjuju učinkovita i ekološki prihvatljiva zamjenska rješenja;

Četvrtak, 23. lipnja 2016.

86. naglašava da je hitno potrebno zauzeti sveobuhvatniji pristup poboljšanju energetske učinkovitosti cijelog sustava prijevoza, ne oslanjajući se samo na tehnološki razvoj vozila i pogonskih sustava; apelira na Komisiju i države članice da ambiciozno uvedu nove mjere kojima bi se poboljšao prelazak na energetski najučinkovitije načine prijevoza i da u potpunosti uvedu inteligentne prometne sustave u cilju daljnjeg povećanja učinkovitosti i stupnja iskorištenosti dostupnih kapaciteta, kako vozila tako i infrastrukture, također i u logistici, zrakoplovstvu i pomorskom prijevozu;

87. podsjeća na to da se energetska učinkovitost može postići postavljanjem standarda za emisije CO₂ i obavještavanjem korisnika o tome koliko njihova vozila troše goriva; poziva Komisiju da istupi s prijedlozima o obavještavanju korisnika o potrošnji goriva novih kamiona te gradskih i međugradskih autobusa te da postavi ograničenja za njihove emisije CO₂;

88. žali zbog malog doprinosa sektora prijevoza uštedi energije, u iznosu od samo 3 % od ukupnih ušteda u svim sektorima, unatoč stabilizaciji putničkog prometa i smanjenju teretnog prometa u razdoblju od 2005. do 2013. zbog gospodarske krize; poziva države članice da povećaju broj mjera usmjerenih na sektor prijevoza;

o

o o

89. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji i državama članicama.
